

[Hans Nielsen.]

Portion af denne Slags Fisk aarligt, er det ikke noget ringe Spørgsmaal for den danske Statskasse, at vi kommer bort fra den hittidige uheldige Ordning; og jeg kan i det hele og store kun sige, at det er med Tilfredshed, vi kan anbefale denne Traktat, som gør en Ende paa de hittidige usædvanlige og meget kedelige Tilstande, der har været gældende mellem Spanien og Danmark.

Hendriksen: Det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning kan vi fra vor Side tiltræde — selvfølgelig, har jeg maaske Lov til at sige —, fordi Vedtagelsen af denne Konvention betyder en eklatant Sejr for det, vi forstaaer ved aktiv Handelspolitik, ikke saaledes at forstaa, at jeg mener, Riget som saadant har vundet Sejr, ingenlunde, de Goder, Konventionen indeholder for os, har vi tilforhandlet os paa Bekostning af Ofre, der ingenlunde kan karakteriseres som betydningsløse, men for selve Begrebet aktiv Handelspolitik er denne Konvention en Sejr, og det ønsker jeg gerne at understrege. Det er nemlig ikke helt rigtigt, som fremhævet af den højtærede Udenrigsminister for et Øjeblik siden, at denne Traktat i det allervæsentligste følger samme Retningslinier som andre Traktater, det gør den ikke, det er nye Baner, denne Traktat følger, og det skal jeg om et Øjeblik komme nærmere ind paa.

Det har vist sig, at manselv i et lille Land som vort med ringe og ikke særlig betydningsfulde Midler er i Stand til at føre en aktiv Handelspolitik, naar man virkelig vil føre den, og naar man vil bruge de Midler, som er til Raadighed. Det maa staa klart for enhver, forekommer det mig, der har fulgt de dansk-spanske Traktatforhandlinger, og for øvrigt ogsaa for enhver, der blot har læst de meget interessante og meget udførlige Bemærkninger, som ledsager Forslaget, at det havde været en fuldkommen Umulighed for den højtærede Udenrigsminister at naa til Vejs Ende, at faa en Konvention som denne vedtaget, hvis den højtærede Minister ikke havde haft noget at byde Spanien paa, som Spanien meget gerne vilde have, nemlig Ophævelse af Tillægsafgiften paa Vin, og det lagde den højtærede Minister jo heller ikke, da han for et Øjeblik siden gjorde Rede for Forslaget til Rigsdagsbeslutning, Skjul paa.

Ophævelsen af Tillægsafgiften paa Vin og Bindinger af Vintolden har været det, der har været det afgørende, det har ikke alene været det vigtigste, men det har prak-

tisk talt været det eneste Vaaben fra dansk Side i de Forhandlinger, der har været ført. De andre Særbegunstigelser, der er blevet gennemført, og som er nævnt i Konventionen, er i Forhold hertil uden Betydning, men de har en vis Betydning i et andet Forhold, nemlig i Spørgsmaalet om den aktive Handelspolitik.

Det fremgaar af Bemærkningerne, at Spanien i alle de mange Forhandlinger, Toldforhandlinger og Handelstraktatforhandlinger, som dette Land har ført med andre Lande de sidste 5—6 Aar, altid har lagt afgørende Vægt paa Vinspørgsmaalet. Spanien har stedsønsket at faa de flest mulige Lettelser i Eksporten fra Spanien og Importen til det paagældende Land af spanske Vine gennemført, og Spanien er ikke i saa Henseende vejet tilbage for Toldkrige, Spanien har jo ført adskillige Toldkrige, „Toldkrig“ er et Ord, der forekommer meget hyppigt i de Bemærkninger, som ledsager Forslaget. Spanien har ført Toldkrig bl. a. med Norge; saa langt som til at føre Toldkrig med os er man vel ikke naaet, men Spanien har altid lagt afgørende Vægt paa Vinspørgsmaalet.

For nu at naa til et Resultat i de Forhandlinger, som har været ført med Spanien, har vi fra dansk Side maattet bringe de betydelige Ofre, der ogsaa er nævnt afforegaende Talere, og som jo manifesterer sig ved Ophævelsen af Tillægsafgiften paa Vin, hvad der betyder et Par Mill. Kroners aarligt Tab for den danske Statskasse. Paa den anden Side vindes direkte en Besparelse paa 400 000—500 000 Kr. derved, at den danske Statskasse ikke mere skal godtgøre de færøske Fiskere Toldforskellen, saaledes som Tilfældet hidtil har været, for Klipfisk, der eksporteres fra Færøerne til Spanien.

Udover dette er der imidlertid vundet, — og det anser jeg ikke for at være det mindst betydningsfulde — dette ved Konventionen, at Klipfisk, der produceres her i Riget — altsaa ikke udelukkende paa Færøerne, men ogsaa i det øvrige Danmark —, for Fremtiden indføres i Spanien efter laveste Toldtarif, saaledes som Forholdet ogsaa var før 1922. Den Gang var der en blomstrende Eksport af Klipfisk, tilvirket og forarbejdet her i Danmark, saa godt som udelukkende i København, men denne Eksport blev slaaet ned, da Toldforanstaltningerne fra spansk Side traadte i Kraft. Nu haaber jeg, det vil lykkes at generobre denne Eksport, og det anser jeg for at være noget meget betydningsfuldt, noget, der ganske sikkert ogsaa i høj Grad vil vise sig at være til Fordel for Spanien, der paa visse